

Sygn. akt I CNP 4/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie skargi J. W. i A. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w W.
z dnia 15 czerwca 2009 r., sygn. Akt [...], wydanego
w sprawie z powództwa S. E. L. P. Spółki z o.o. w W.
przeciwko A. W. i J. W. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 października 2013 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Nakazem zapłaty z dnia 15 czerwca 2009 r. Sąd Okręgowy w W. nakazał pozwanym A. W. i J. W. zapłatę solidarnie kwoty 541248,19 zł wraz z odsetkami na rzecz powoda S. E. L. P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

Pozwani wnieśli skargę na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c., w której żądali stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmienie lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Przepis ten wyraża zasadę, że przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest wykorzystanie przez stronę przysługujących jej środków prawnych. Wyjątek od wskazanej zasady przewiduje art. 424¹ § 2 k.p.c., który w sytuacji, gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi uzależnia od kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek: istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

Skarżący nie wykazali, że w przedmiotowej sprawie wystąpił wyjątkowy wypadek, który uniemożliwił im skuteczne złożenie zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 15 czerwca 2009 r.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ k.p.c.).